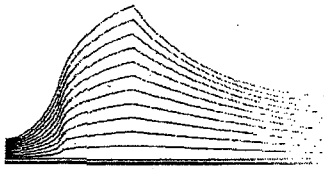

Date de réception : 06/03/2019

C-73/19 — 1 MF

00397

Repertoriumnummer 2019 / 829
Datum van uitspraak 24 januari 2019
Rolnummer 2017/AR/2150

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Tussenarrest sine die

Prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B5
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

Ingeschreven in het register van het Hof van Justitie onder nr. 1.104.356
Luxemburg, 31-01-2019
De Griffier, voor deze
Fax / E-mail: <i>pp. M. Plešinger</i>
Neergelegd op: 31.01.19 Maria Manuela Ferreira Hoofdadministrateur

COVER 01-00001330957-0001-0009-01-01-1

CURIA GREFFE Luxembourg
Entrée 31. 01. 2019

1. De **BELGISCHE STAAT**, vertegenwoordigd door zijn Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met de Buitenlandse Handel, waarvan de kantoren gevestigd zijn bij FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, Vooruitgangstraat 50 te 1210 BRUSSEL, ondernemingsnummer 0314.595.348.
2. De **BELGISCHE STAAT**, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, thans Algemene Directie Economische Inspectie, met kantoor gevestigd North Gate, Koning Albert II-laan 16 te 1000 BRUSSEL;
3. De **Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie**, thans Algemene Directie Economische Inspectie, met kantoor gevestigd te 1000 BRUSSEL, North Gate, Koning Albert II-laan 16.

Appellanten; alle vertegenwoordigd door Mr. VERVAEKE Eric, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Baron Dhanislaan 20 bus 3.

tegen het vonnis van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel Antwerpen – thans ondernemingsrechtbank-, afdeling Antwerpen, zetelend zoals in kortgeding, de dato 25 oktober 2017, rolnummers A/16/10027 en A/16/10031.

tegen

1.**BV MOVIC**, vennootschap naar Nederlands recht, waarvan de zetel gevestigd is te NEDERLAND, 3512 BC Utrecht, Slachtstraat 12.

Geïntimeerde sub. 1; vertegenwoordigd door Mr. SCHILDERMANS Brecht loco Mr. SAVELKOUL Luc, advocaat te 3583 BERINGEN, Paalsesteenweg 133.

2.De vennootschap naar Nederlands recht **EVENTS BELGIUM B.V.**, met maatschappelijke zetel gevestigd te NEDERLAND, 1062 JN AMSTERDAM, Postjesweg 175 Unit H-7, ingeschreven in de kamer van koophandel onder het nummer 56839782 en met Belgisch BTW-nummer BE0534.953.416.

3.De vennootschap naar Nederlands recht **LEISURE TICKETS & ACTIVITIES INTERNATIONAL BV**, met maatschappelijke zetel gevestigd te NEDERLAND, te 1062 JN AMSTERDAM, Postjesweg 175 Unit H-7, ingeschreven in de kamer van koophandel onder het nummer 34333574 en met Nederlands BTW-nummer NL8206.27884B01.

Geïntimeerden sub. 2 en 3; beide vertegenwoordigd door Mr. Tim BAES, advocaat te 2018 ANTWERPEN, Mechelsesteenweg 203 bus 8.

1. De antecedenten en de vorderingen

Op 2 december 2016 heeft (1) de Belgische Staat vertegenwoordigd door zijn minister van Werk, Economie en consumenten, belast met de Buitenlandse handel, (2) de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie, thans Algemene Directie Economische Inspectie en (3) de Directeur-generaal van de Algemene directie Controle en bemiddeling van de FOD Economie KMO, Middenstand en Energie, thans Algemene Directie Economische Inspectie, een dagvaarding doen betekenen enerzijds aan de vennootschap naar Nederlands recht, B.V. Movic en bij afzonderlijk exploit van dezelfde datum aan de vennootschappen naar Nederlands recht B.V. Events Belgium en B.V. Leisure Tickets & Activities International, om te verschijnen voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel-thans ondernemingsrechtbank- Antwerpen-afdeling Antwerpen, zetelend zoals in kortgeding

Aan gedaagden werd verweten systematisch tickets voor evenementen in België aan verhoogde prijzen door te verkopen via verschillende websites in strijd met de bepalingen van de wet van 30 juli 2013 betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen, meerbepaald artikel 5 van deze wet.

Er werd gevorderd om de inbreuken vast te stellen en de staking ervan te bevelen. Daarnaast werd tevens de vaststelling en een stakingsbevel gevorderd van de misleidende en oneerlijke handelspraktijken jegens consumenten, gestoeld op diverse bepalingen van boek VI van het WER, meerbepaald de artikelen VI.100, 97, 93 en 99 WER.

De vordering strekte er in beide dossiers volgens de syntheseconclusies toe -te horen vaststellen dat de B.V. Movic enerzijds en B.V. Events Belgium en B.V. Leisure Tickets & Activities International anderzijds

1. in België via het internet handelingen van regelmatige doorverkoop van toegangsbewijzen voor evenementen middels door hen beheerde websites stellen
2. in België op het internet middels door hen beheerde websites voorstellen doen tot regelmatige doorverkoop van toegangsbewijzen voor evenementen
3. in België via het internet middels door hen beheerde websites toegangsbewijzen voor evenementen te koop aanbieden tegen een prijs die hoger is dan de prijs van

het toegangsbewijs dat door de oorspronkelijke verkoper op het toegangsbewijs is vermeld

4. op de door hen verkochte toegangsbewijzen voor evenementen in België de oorspronkelijke door de oorspronkelijke verkoper op een toegangsbewijs vermelde prijs verwijderen.
5. de naam verwijderen en/of wijzigen van de oorspronkelijke koper op een toegangsbewijs voor evenementen in België aangebracht door de inrichter van het evenement
6. de indruk wekken of kunnen wekken bij de doorverkoop van een ticket voor evenementen in België dat hun aanbod occasioneel is
7. in hun aanbiedingen tot verkoop voor evenementen in België via het internet niet de oorspronkelijke door de oorspronkelijke verkoper bepaalde prijs van het aangeboden evenemententicket vermelden
8. op de door hen via het internet verkochte toegangsbewijzen voor evenementen in België de woorden "normale prijs" laten staan, terwijl hun verkoopprijs niet overeenstemt met de oorspronkelijke prijs bepaald door de oorspronkelijke verkoper
9. bij de verkoop door hen via het internet van tickets voor evenementen in België niet vermelden dat en met hoeveel de oorspronkelijke prijs door hen werd verhoogd
10. zich via de resultaten van de rangschikking bekomen door zoekmachines op het internet voordoen als oorspronkelijke verkopers en/of officieel verkooppunt van de door hen verkochte tickets voor evenementen in België.
11. bij het aanbod van evenemententickets voor evenementen in België niet in minstens even grote belettering, niet voorafgaand aan het concreet aanbod en niet op dezelfde pagina van het aanbod vermelden dat zij niet de oorspronkelijke verkopers zijn en/of dat zij als doorverkopers van evenemententickets handelen,

-te zeggen dat de vastgestelde praktijken inbreuken uitmaken op de bepalingen van de artikel 4§1, 5§1 en 5§2 van de wet van 30 juli 2013 betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen en van de artikelen VI.100, VI.97, VI.99 en VI.93 van het WER, desgevallend juncto artikelen 193bt/m193g van boek 6 Nederlands Burgerlijk Wetboek, en de staking ervan te bevelen

- een publicatiemaatregel te bevelen in één dagblad, één weekblad en in één blad van een consumentenorganisatie en op de startpagina's van de betrokken websites www.ticketsbelgie.be (Events Belgium en Leisure Tickets & Activities International) en www.rang1tickets.nl en www.teleticketshop.nl (Movic) met tenlastelegging van de kosten aan gedaagden

- een dwangsom van 10.000,00 EUR op te leggen per vastgestelde inbreuk vanaf de betekening van het vonnis

- te zeggen voor recht dat de overtredingen zullen kunnen worden vastgesteld bij eenvoudig proces-verbaal overeenkomstig artikel XV.2 en volgende WER opgesteld door een beëdigd ambtenaar van de Algemene Directie Economische Inspectie.

Met het bestreden vonnis d.d. 25 oktober 2017 werden vooreerst beide zaken samengevoegd. Vervolgens oordeelde de eerste rechter niet over internationale rechtsmacht te beschikken om kennis te nemen van de voorliggende vorderingen. Eisende partijen werden verwezen in de gedingkosten.

Door de oorspronkelijk eisende partijen werd hoger beroep aangetekend met een verzoekschrift neergelegd ter griffie op 1 december 2017.

Zij menen dat de eerste rechter zich ten onrechte internationaal onbevoegd heeft verklaard en handhaven hun oorspronkelijke vorderingen.

Geïntimeerden besluiten in hoofdorde tot de ongegrondheid van het hoger beroep gelet op de afwezigheid van rechtsmacht

Op de zitting van 22 november 2018 werd de zaak behandeld enkel voor wat betreft de vraag naar de rechtsmacht van de Belgische rechter.

2. Beoordeling

1.

BV Movic en BV B.V. Events Belgium en B.V. Leisure Tickets & Activities International wierpen in eerste aanleg een exceptie van internationale onbevoegdheid van de Belgische rechter op.

In het bestreden vonnis heeft de eerste rechter zich internationaal onbevoegd verklaard.

Hierbij werd de argumentatie van huidige geïntimeerden gevolgd dat huidige appellanten zich niet konden beroepen op de regels van de Brussel Ibis verordening noch van het WIPR om reden dat het toepassingsgebied daarvan beperkt is tot burgerlijke en handelszaken en de ingestelde vorderingen daaronder niet ressorteren.

Om hiertoe te besluiten oordeelde de eerste rechter dat huidige appellanten via de ingestelde vorderingen een overheidsbevoegdheid uitoefenden.

2.

Vooreerst baseren appellanten zich op de Europese Verordening nr. 1215/2015 d.d. 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Brussel Ibis Verordening). Het geschil betreft een transnationaal geschil waarbij de oorspronkelijk verwerende partijen, thans geïntimeerden, Nederlandse vennootschappen zijn zonder uitbatingszetel op het Belgisch grondgebied.

Het materieel toepassingsgebied van de Brussel Ibis Verordening is beperkt tot burgerlijke en handelszaken. In principe vallen alle burgerlijke en handelsgeschillen onder het toepassingsgebied van de verordening behalve de uitdrukkelijk voorziene uitzonderingen.

Het begrip burgerlijke en handelszaken dient autonoom te worden uitgelegd, waarbij de elementen die kenmerkend zijn voor de aard van het rechtsgeschil of van het voorwerp van het geschil bepalend zijn. (zie o.m. H.v.J 11 april 2013, Sapir e.a., C-645/11,)

De aard van het rechtsgeschil betreft een stakingsvordering die door de Belgische overheid (Belgische Staat, Minister en de Algemene Directie van de Economische Inspectie) werd ingesteld tegen Nederlandse vennootschappen die vanuit Nederland via websites zich richten op een hoofdzakelijk Belgisch cliënteel voor de doorverkoop van tickets voor evenementen die plaats vinden in België.

Appellanten houden voor dat geïntimeerden inbreuken plegen op de wet van 30 juli 2013 betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen en hierbij de consumenten niet of onvoldoende informeren en/of misleiden, waarbij ook inbreuken op de bepalingen van boek VI WER zouden zijn gepleegd.

Geschillen tussen een overheidsorgaan en een privaatrechtelijke persoon kunnen evenzeer vallen onder het begrip ‘burgerlijke en handelszaken’ tenzij het overheidsorgaan krachtens haar overheidsbevoegdheid handelt (zie o.m. HvJ 14 oktober 1976 29/76 LTU/Eurocontrol, HvJ 14 november 2002 C-271/00 Gemeente Steenbergen)

Daar in wezen huidig geschil een stakingsvordering is ingesteld door een Belgische overheid, valt het volgens geïntimeerden niet binnen het materieel toepassingsgebied van de Brussel Ibis Verordening om reden dat de overheid in casu handelt krachtens overheidsbevoegdheid.

Volgens hen streeft de Belgische overheid geen eigen belang na noch dwingt zij een eigen recht af, maar treedt zij op in het “algemeen belang” waarbij zij haar bevoegdheid ontleent aan het feit dat zij overheid is.

3.

Appellanten baseren zich op artikel 14§1 van de wet van 30 juli 2013:

“§ 1

De voorzitter van de rechtbank van koophandel-thans ondernemingsrechtbank stelt het bestaan vast en beveelt de staking van een handeling die een inbreuk uitmaakt op de bepalingen van artikel 5. De vordering tot staking wordt ingesteld door:

1° de minister;

2° de directeur-generaal van de algemene directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O.'s, Middenstand en Energie;

3° de belanghebbenden.

De voorzitter van de rechtbank van koophandel thans ondernemingsrechtbank kan bevelen dat zijn beslissing of de samenvatting die hij ervan opstelt, wordt aangeplakt of op enige andere wijze wordt bekendgemaakt tijdens de door hem bepaalde termijn en op kosten van de overtreder. Deze maatregelen van openbaarmaking mogen slechts worden opgelegd indien zij ertoe kunnen bijdragen dat de gewraakte handeling of de uitwerking ervan ophouden.”

Tevens voor wat betreft de inbreuken op de bepalingen van boek VI WER, baseren zij zich op artikel VII.1 WER:

“De vordering gegrond op artikel XVII.1 wordt ingesteld op verzoek van:

1° de belanghebbenden;

2° de voor deze materie bevoegde minister of de directeur-generaal van de algemene directie Controle en Bemiddeling van de federale overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, tenzij het verzoek betrekking heeft op een daad als bedoeld in artikel VI.104;

3° een beroepsregulerende overheid, een beroeps- of interprofessionele vereniging met rechtspersoonlijkheid;

4° een vereniging ter verdediging van de consumentenbelangen die rechtspersoonlijkheid bezit en voor zover zij in de 3[bijzondere raadgevende commissie Verbruik]3 vertegenwoordigd is of door de minister erkend is, volgens criteria vastgesteld bij een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, tenzij het verzoek betrekking heeft op een daad als bedoeld in artikel VI.104.

In afwijking van de bepalingen in de artikelen 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen de verenigingen bedoeld in het eerste lid, 3° en 4°, in rechte optreden voor de verdediging van hun statutair omschreven collectieve belangen.”

4.

Een overheidsinstantie wordt geacht te handelen krachtens overheidsbevoegdheid, indien deze gebruik maakt van bevoegdheden die buiten het bestek van de op betrekkingen tussen particulieren toepasselijke regels vallen.

Partijen zijn het oneens over de vraag of in casu de uitoefening van de bevoegdheid van een overheidsinstantie om een rechtsvordering in te stellen ter beteugeling van inbreuken op de wet van 30 juli 2013 betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen en de bepalingen van het WER, boek VI in een transnationale situatie al dan niet een handelen krachtens overheidsbevoegdheid uitmaakt.

Appellanten voeren aan dat zij geen overheidsbelang verdedigen in het geschil ten aanzien van geïntimeerden maar wel een algemeen belang bestaande uit het doen respecteren van de reglementering inzake handelspraktijken die op haar beurt de bescherming van private belangen zowel van ondernemers als van consumenten beoogt en die beheerst wordt door gemeenrechtelijke voorschriften die van toepassing zijn in de verhouding tussen particulieren.

De uitoefening van de stakingsvordering betreft volgens hen derhalve geen uitoefening van een overheidsprerogatief, zodat het geschil past binnen het toepassingsgebied van burgerlijke en handelszaken van de Brussel Ibis Verordening

Geïntimeerden daarentegen houden voor dat appellanten optreden op basis van bevoegdheden die berusten op bepalingen waarmee de nationale wetgever het overheidsorgaan een eigen recht heeft verleend, waarbij zij, anders dan een gewone particulier of onderneming - een stakingsvordering kunnen instellen zonder over een eigen belang terzake te beschikken. Appellanten treden volgens hen derhalve op grond van hun overheidsbevoegdheid op aangezien zij niet zelf geaffecteerd zijn.

Om die reden zou het geschil niet binnen het toepassingsgebied van de Brussel Ibis verordening vallen.

5.

Gelet op het feit dat de bestaande rechtspraak van het Hof Van Justitie op de specifieke situatie in huidig geschil niet zonder meer lijkt te kunnen worden toegepast en gelet op het belang van een uniforme toepassing van het recht van de Unie, acht het hof het aangewezen om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie.

Het antwoord op de prejudiciële vraag lijkt noodzakelijk om de opgeworpen exceptie van internationale bevoegdheid onder het Europees verdragsrecht te kunnen beslechten.

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof stelt vooraleer recht te doen overeenkomstig artikel 267 van het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), de volgende prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie:

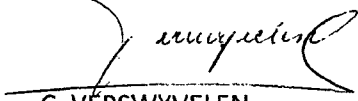
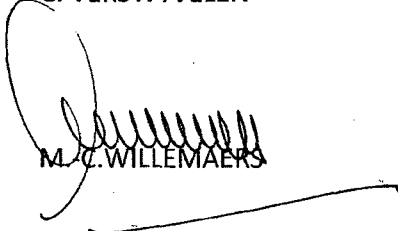
“Is een rechtsgeding betreffende een vordering strekkende tot het doen vaststellen en doen staken van inbreukmakende marktpraktijken en/of handelspraktijken jegens consumenten, ingesteld door de Belgische overheid ten aanzien van Nederlandse vennootschappen die vanuit Nederland via websites zich richten op een hoofdzakelijk Belgisch cliënteel voor de doorverkoop van tickets voor evenementen die plaats vinden in België, op grond van artikel 14 van de wet van 30 juli 2013 betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen en op grond van artikel VII.1 WER, een burgerlijke of handelszaak in de zin van artikel 1, eerste alinea, van de Europese Verordening nr. 1215/2015 d.d. 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken en kan een in dergelijk rechtsgeding gewezen rechterlijke beslissing om die reden binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen?”

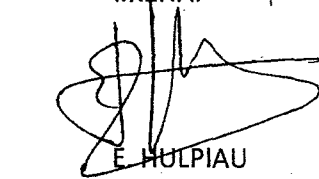
Het hof verzendt de zaak in afwachting van de beslechting van de prejudiciële vraag naar de bijzondere rol en houdt de beslissing omtrent de kosten aan.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 24 januari 2019 door

De heer E. HULPIAU
Mevrouw M.-C.WILLEMAERS
Mevrouw I. RENAP
Mevrouw C. VERSWYVELEN

Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Griffier

C. VERSWYVELEN

M.-C. WILLEMAERS

I. RENAP

E. HULPIAU

Eensluidend verklaarde kopie
Afgeleverd aan: Hof van Justitie van de Europese Unie

art. 792 Ger.W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Antwerpen, 25-01-2019

A handwritten signature in black ink, appearing to be "J. PUTS", written over a circular stamp or mark.

J. PUTS
Griffier